

След войната не съм имал връзка с Димов освен писмото, което му писах през 1962 г., с което му благодарих за изпратения от Флоренция екземпляр на "Тютюн" във немски превод.

След като разполагам с "Осъдени души" /на български/ възнамерявам да напиша нещо за испанските данни в този роман, в които намирам много неща, неизвестни за мен. Много бих желал този мой труд да се появи в някое българско списание, може би във "Септември", защото това списание помества и илюстрации, а аз бих искал заедно с написаното да се публикуват и едни хумористични рисунки, които пазя от Димов - една поредица от винетки, в които фигурира той, облечен като испанско кюре и като тореадор и които отразяват известно душевно състояние. След като бъдат поместени тези рисунки, няма никакви съображения, за да не ги отстъпя на музея. Но не ми е извесно дали "Септември" допуска сътрудници-чужденци.

Много се радвам като получих новини за Тодор Нейков, от когото пазя приятен спомен. Моля Ви чрез тези редове да му предадете приятелските ми поздрави.

Много Ви благодаря, г-жо Иванова, за предложенията, които ми правите във връзка със литературна документация и много съжалявам, че не разполагам със достатъчно време, за да се посветя на проучвания в областта на българската култура, с която се чувствавам толкова свързан.

Разчитайте винаги на мен, както се разчита на добър приятел и приемете сърдечните ми поздрави

Сунъига

Превел Т. Нейков
Написала Ек. Иванова